

bevallig het flink geplante lichaam. In den nevel van den achtergrond zien wij de kade van een Hollandsche stad met ervoor eenige zeventiend'eeuwsche schepen.

De keerzijde vertoont een oud-Hollandsch galjoen op diep water, het is, naar de teekening van Van de Velde, de afbeelding van admiraal Tromps *Amalia*, met gedeeltelijk gereefde zeilen. Het relief van schip en golven, en het perspectief der zee zijn hierop zeer mooi.

In deze medaille komt het mij voor, dat de artïst een herinnering tracht op te wekken aan de voortreffelijke stukken, die, in vroegere eeuwen op Hollands bodem geslagen, belangrijke gebeurtenissen uit de roemrijke geschiedenis van ons vaderland op zoo schoone wijze in metaal vereeuwigd hebben. Want, hoe wij ook de modernen mogen vereeren in de werken van Frankrijks hedendaagsche meesters, wij mogen niet vergeten dat de medailleerkunst in ons land hoog gestaan heeft. Het lange en veelbewogen tijdperk, dat begint met de regeering van Karel V, om te eindigen met de Engelsche oorlogen, is rijk aan mooie medailles, waaronder die aan Piet Hein's overwinning op de Zilvervloot en de zeeslagen onder De Ruyter en Tromp gewijld, vooral merkwaardig zijn. Anderen, geslagen

ter gedachtenis van het huwelijk van den stadhouder Willem III, weder anderen die gedenkpenningen zijn van de Oost-Indische Compagnie, verdienen meer waardeering dan zij, van de zijde van het Nederlandsche publiek genieten in het Penningkabinet te 's Gravenhage.

Kunnen wij met gerechtvaardigden nationalen trots op die oude kunstwerken terugzien, over de lange jaren van verval die volgden, willen wij ons niet beklagen, nu de kunst in modernen vorm weer opleeft met artïsten als Van Hove, Junger, Pander, Menger en Wienecke.

Het laatste werk dat deze te Parijs uitvoerde is de zoogenaamde „Boerenmedaille”, een hulde aan de Zuid-Afrikaansche stamgenooten, tevens een satyre op Englands overweldigende hebzucht.

Van deze medaille vertoont de voorzijde in sterk relief de beeltenis van een strijdenden republikein ten halven lijve, een mooie, krachtige figuur met de hand aan den trekker van zijn geweer, het gelaat sprekend van volharding en voorzichtigheid. Diep op den achtergrond zien wij een wegtrekkende boerenwagen met de ossen er voor, de geleider er naast, en boven, aan beide zijden van den slaprandigen hoed der hoofdfiguur, de veelzeggende historische woorden: „Alles zal recht kom.” De keerzijde wordt ingenomen door het altaar van het Gouden Kalf tegen welks voetstuk, met de jaartallen 1899—1900, de gebroken rechtstafel ligt. Van den berg ter eene zijde komt de gier naar het slagveld aanzweven, en op een der kruisen van den doodentak, ter andere zijde, heeft een roofvogel zich reeds neergelaten; ver op den achtergrond liggen de bergen, laatste toevluchtsoord voor een dapper volk, dat zijn onafhankelijkheid tegen den overmachtigen indringer verdedigt. Het werk van deze wordt gesymboliseerd door een achter boven het beeld van het Kalf uiteenbarstende bom, waarvan de vuurstralen naar alle zijden heenschieten, maar in welks kruitdamp wij Krugers onvergetelijke woorden lezen: „God behoeft land en volk.”

De verkleining van deze medaille is op onberispelijke wijze uitgevoerd in het atelier

NIET-UITGEVOERD ONTWERP (SCHETS) VOOR DE
BOEREN-MEDAILLE.